

URGENT – Rule 39 request

Aan de Griffier
van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens
Raad van Europa (Council of Europe)
F-67075 STRASBOURG CEDEX

Per telefax: 00 – 33 – 3 88 41 27 30

Onze ref. : z/2020834 MC/mc
: A. v. the Netherlands
Uw ref. : 6276/03
E-mail : collet@mradvocaten.nl

Waalwijk, 17 februari 2004

Edelachtbare Heer/Vrouwe,

Op 3 maart 2003 is in de onderhavige procedure een Rule 39 uitgesproken waaraan de Nederlandse Staat zich intussen ook aan gehouden heeft, maar ook niet meer dan dat.

De heer A. mag als gevolg van de Nederlandse wet- en regelgeving geen gebruik maken van voorzieningen bestemd voor asielzoekers en hij krijgt geen opvang, geen medische zorg, geen dak boven het hoofd, noch eten. In Nederland krijgen asielzoekers die zoals de heer A. voor een tweede of volgende keer asiel aanvragen geen opvang. In Nederland mogen personen zoals hij eveneens niet werken om alsnog aan de nodige basisvoorzieningen te kunnen komen, werken is zelfs strafbaar gesteld.

Tot voor kort werd hij gesteund door de Vereniging Vluchtelingenwerk Nederland. Omdat die financieringsbron opgedroogd is, wordt er sinds vorig jaar geen geld meer beschikbaar gesteld.

Tot heden wist hij te overleven door enkele particulieren die hem met wat giften bijstonden, maar ook deze optie verwatert nu snel. Andere charitatieve instanties worden nog geprobeerd, maar tot op heden alle zonder succes.

2020834/2

De heer A. dreigt nu op korte termijn op straat te komen staan (de huur kan niet meer betaald worden), te moeten bedelen voor zijn basisvoorzieningen zoals eten en drinken, en dreigt hierin als mens ernstig te kort te worden gedaan.

Vorig jaar zijn de observations gewisseld en tot op heden is nog geen beslissing genomen op de klacht zoals die namens de heer A. is ingediend. Een snelle beslissing zou derhalve een uitkomst kunnen bieden. Heden begreep ik echter dat een definitieve beslissing nog enige tijd op zich zou kunnen laten wachten.

Indien er geen aanvullende maatregel wordt genomen, heeft mogelijk de eerder genomen maatregel ook geen zin meer. Het effect van een tijdelijke maatregel hangt immers samen met de realiseerbaarheid ervan. Hierdoor dreigt ook de hele klacht haar zin te verliezen, terwijl er toch een wezenlijk principe is aangekaart.

Met verwijzing naar een uitspraak van vorig jaar (omstreeks 28 juli 2003) van een Rechtbank in het Verenigd Koninkrijk, gedaan door Mr Justice Collins, betekent het te strikt vast houden aan de regels voor asielzoekers dat dit kan leiden tot een mensonwaardig bestaan, hetgeen feitelijk een onmenselijke en vernederende behandeling is, veroorzaakt door in dit geval de Nederlandse Staat. In de aangehaalde zaak werd verwezen naar de uitspraak *Pretty vs United Kingdom*. In die uitspraak werd geoordeeld dat er sprake is van het overschrijden van de artikel 3 grens indien: *"treatment humiliates or debases an individual" by showing lack of respect for human dignity, or "arouses feelings of fear, anguish or inferiority capable of breaking an individual's moral and physical resistance"*.

De rechter oordeelde verder in de bewuste zaak dat: *"If it is established that a claimant will be out on the street in winter, and that no charity can assist him in that regard - and that there is only the possibility of some irregular food and washing and no real prospect of regularly obtaining such facilities - then the threshold has been crossed". The judge said he found it "distasteful" to adopt a "wait and see" policy by removing an asylum seeker's support to be sure he suffered before he was offered support.*

In de onderhavige zaak heeft de heer A. nog enkele dagen, mogelijk een week om te eten en te drinken. Het onderdak zal hij weldra ook kwijt zijn omdat hij de huur niet meer kan betalen. Hij leeft nog niet op de straat, maar dat zal weldra het geval zijn en dan wijkt zijn zaak niet meer af van de zaak waarin Mr. Justice Collins het enige juiste oordeelde.

2020834/3

Het kan toch niet zo zijn dat in een welvarend land als Nederland door het simpele vasthouden aan regels iemand tot de bedelstaf wordt veroordeeld, zonder enige mogelijkheid om zichzelf te helpen door bijvoorbeeld het verrichten van arbeid?

De praktijk in Nederland is echter hard en er bestaat geen effectief rechtsmiddel tegen deze praktijk. Er is immers in de nationale wet- en regelgeving opgenomen dat deze praktijk is toegelaten en in de bestuursrechtelijke en civiele procedures die op dit punt tot op heden zijn gevoerd, heeft geen enkele asielzoeker enig succes kunnen boeken. Bij wet is immers aan een afwijzende beslissing tevens gekoppeld dat er geen voorzieningen worden geboden. Dat er een procedure bij het Europees Hof aanhangig is, doet daar volgens de Nederlandse Rechters niets aan af.

De heer A wordt dan ook geen enkel keus gelaten dan zich tot U te wenden.

Thans verzoek ik U vriendelijk om dit schrijven aan te merken als aanvullende klacht en dat gelet op het voorgaande thans door de Nederlandse Staat artikel 2 en 3 EVRM geschonden dreigt te worden.

Omdat er op korte termijn iets moet gebeuren, anders wordt de onmenselijke behandeling een feit, dient tevens een aanvullend verzoek te worden gedaan om een (aanvullende) tijdelijke maatregel te treffen, in ieder geval totdat op de ingediende klacht is beslist.

Om al deze redenen wend ik mij dan ook tot U met het vriendelijke verzoek te bepalen, althans er bij de Nederlandse Staat op aan te dringen, dat de heer A. totdat er een definitieve beslissing is genomen in een asielzoekerscentrum mag verblijven, althans een dak boven het hoofd wordt geboden en eten en drinken krijgt, zodat in de minimale levensbehoeften kan worden voorzien.

Hopende U hiermede vooralsnog voldoende te hebben geïnformeerd en U bij voorbaat dankend voor Uw bereidwillige medewerking,

hoogachtend,

M.A. Collet